

Motýlek očima klientů - REFERENCE

Centrum denních služeb (CDS)

- „Jsem mámou tří dětí (17, 7 a 4 roky) a nejstarší syn se narodil s Downovým syndromem. Jeho rané dětství pro mě bylo těžké. Všechno, co jsem ho učila, se učil „sto let“. Od jeho 6 let na to ale nejsem sama, našli jsme Motýlek. Jak se s věkem měnily synovy nároky, rozšiřovaly se i aktivity v Motýlku a on se tu naučil spoustě věcí. Roky utekly. Najednou je z něho téměř dospělák. Přestal si hrát a trávit čas skládáním puzzle a namísto toho doma nebo na zahradě hodně pomáhá. Jsem vděčná bezvadným učitelkám ve škole a stejně tak lidem v Motýlku, kteří s ním umějí perfektně pracovat a brát ho jako parťáka. V bydlišti je izolovaný a nikdy nezažije, co je jít s partou ven. Až díky Lužance ve svých 16 vyjel poprvé bez rodičů na víkend. Musel se spoléhat sám na sebe, s kamarády komunikovat, vyjadřovat svoje potřeby, spolupracovat ve skupině...
A i dobu covidovou zvládáme především díky nasazení a ochotě pracovníků. Přínosná jsou jak individuální setkání, kdy se věnují např. komunikaci pomocí aplikace v tabletu, tak že se může s kamarády vidět aspoň při online vaření či sportování po Skypu. Mile mne překvapil také tím, že sám dokáže vydržet a spolupracovat online s logopedkou. To mě vždycky vyhodí z pokoje;-) Zkrátka dospěl a nastal čas, kdy nepotřebuje v zádech rodiče, ale být součástí svojí komunity. Jsem vděčná nejen Motýlku, ale i jeho dárcům, kteří při něm stojí. Díky nim tak mohou rodiče dětí s postižením a i samotní klienti žít život radostnější a bohatší, protože Motýlek dokonale zná naše potřeby a umí s nimi pracovat a naplňovat je.“
- „Na začátku tomu nechcete věřit. Říkáte si, že se doktoři spletli a všechno bude v pohodě. Později doufáte, že momentální situace není definitivní. Nakonec velmi, velmi pomalu dojdete k závěru: moje dítě má mentální retardaci a nemohu to změnit. Projev takového dítěte obrátí váš život vzhůru nohama. Od té doby jste jiná. Najednou se, možná nevědomě, začínáte izolovat od jiných maminek se zdravými dětmi, které vás trochu litují. Ale ona není nemocná, je jen JINÁ. Možná i vaše rodina vám dost dobře nerozumí. Nemůžou pochopit, proč máte radost, když vaše dcera přestane ve čtyřech letech nosit plínky a v osmi se naučí oblékat punčocháče. Není to fyzická izolace, protože vaši blízcí vás neopustili, ale psychická, která je možná horší. A pak se něco stane a vy začnete znovu žít. Jednou mi sousedka řekla o Motýlku. Nechcete někdy přijít? Tak jsme s Luckou šly a od té doby sem docházíme každé volné odpoledne. Nejdříve jsme začaly s muzikoterapií, keramikou a plaváním. Na plaveckém kurzu se Lucka přestala bát vody a naučila se plavat bez pomůcek! Nejlepší je, že má odpolední aktivity s jinými dětmi. Je tady šťastná a spokojená.“ Jana Šedá, maminka dcery s Smith Magenis syndromem

- **Je nám v Motýlku a s Vámi moc dobře! Jsem ráda, že jste součástí našeho života a máme Vás rádi! Několikrát jsem zažila povzbuzení a psychickou podporu, která mi v danou chvíli dala naději a víru v lepší časy...Díky za to! A také oceňuji dobrou náladu a atmosféru – nikdy jsem se nesetkala se zachmuřenou tváří a špatným naladěním!**
- **Dcera má kamarády handicapované i jejich sourozence – má se na co a na koho těšit a jedna z jejích otázek denně po probuzení je :“ Jdeme dnes do Motýlku? A co dnes mám?“ Činnost v CDS se stala nedílnou součástí jejího života,denně se něco nového naučí nebo se zdokonalí v tom, co ne zcela zvládá.**
- **Naše dcera je postižená a takové děti mají málo příležitostí k využití volného času. Každá aktivita „navíc“ její vývoj zlepšuje a urychluje. Nám kroužky umožňují o trochu delší pracovní dobu a jistotu, že o dítě je dobře postaráno.**
- **Odpolední aktivity nahrazující pobyt v družině, kterou škola neposkytuje, kontakt s vrstevníky, vytváření kamarádských vazeb, možnost pracovat v době, kdy je dítě v Motýlku.**
- **Se službami Motýlku jsme moc spokojeni a ráda bych je doporučila jiným rodinám, hodně by jim to pomohlo.**
- **Jsem spokojena s kvalitním odborným zajištěním kroužků v Motýlku. Pokud se ptám, jak se syn měl, z gestikulace a houkání poznám, že se mu lekce líbila. Díky canisterapii má syn hezký vztah jak k psům, tak dalším domácím zvířatům, se kterými se má možnost setkávat. Díky keramice se zase doma více zapojuje do manuálních činností (vaření, uklízení).**
- **Z nabídky Motýlku jsme si pro syna vybrali 3 aktivity týdně, které zvládáme stíhat za pomoci asistentky nebo za mého doprovodu. Vše nám vyhovuje a postupně u syna pozoruji zlepšování dovedností. Poprvé jsem se zúčastnila i svépomocné skupiny, která byla taktéž přínosná.Dále se už těšíme na letní pobyt.**
- **Možnost navštěvovat Motýlek jsem doporučila několika známým s handicapovanými dětmi a i oni jsou se službami spokojeni.**
- **Vybavení prostor je pohodlné, nabízí dětem i rodičům spoustu možností ke hrám, sportu i odpočinku, výborná je možnost půjčovat si knížky, pomůcky i hračky.**
- **Zaměstnanci Motýlku jsou vstřícní, ohleduplní, vždy milí, usměvaví, chápající... Máme samé pozitivní zkušenosti a jsme moc rádi, že Motýlek máme!**
- **Nesetkala jsem se v Motýlku s nikým, na koho bych si mohla stěžovat. Případné konflikty – vzniklé někdy značně hlučným a negativním chováním mé dcery – řešíme průběžně v klidu a s rozumným přístupem. Oceňuji, jejich schopnost zaujmout a nasměrovat dítě požadovaným směrem bez jakéhokoli (ani slovního) násilí. V tomto směru všechny pracovníky obdivuji a velice si takovéhoho přístupu cením.**
- **Máme 2 syny a oba docházejí do Motýlku, D. do školičky a J. (9 let – diagnóza DMO) na muzikoterapii a nácvik sebeobsluhy. Oba se do Motýlku vždy moc těší, naučili se v něm hodně nových věcí a J.se zlepšila motorika. Motýlek máme rádi, ale hlavně proto, že v něm pracují moc hodní a obětaví „kamarádi“, kteří nám poradí, pomůžou a vyjdou vstříc vždy, když potřebujeme. “
Manželé S.**

- **Dcera (diagnóza Downův syndrom, 18 let) má ráda hudbu, zpívání a hudební nástroje. Na hodiny muzikoterapie chodí několik roků a mají pro ni velký význam. Poznává a učí se nové písně včetně pohybových, může hrát na různé rytmické nástroje a setkává se se stále novými poznatky. Rozšiřuje se jí obzor a procvičuje paměť. V posledním roce se podařilo naučit ji skutečné akordy na kytaru.“ V. N. otec**
- „Z celého srdce Vám moc děkujeme, že pořádáte tyto pobyty, má rodina je nadšená!!!!“ M.S.
- **„Několikrát jsme byli s Motýlkem na zimním rekondičním pobytu a moc se nám líbila přátelská atmosféra ve společenství rodin – chtěli jsme si to zopakovat, včetně našich dětí. Jste zatím jediné sdružení , které znám a kterému se podařilo skloubit program pro postižené děti a jejich zdravé sourozence nenásilným, přirozeným způsobem a to tak, že rodiče se necítí jako pasivní klienti ale jako rovnocenní partneři. Moc se mi líbilo zapojení starších sourozenců do pomoci s programem.“ K.Ř.**
- Z e-mailů, maminky chlapce (10 let) s diagnózou autismus: ...nahrávku (audiozáznam písničky, kterou chlapec hrál na flétnu při muzikoterapii – pozn. Motýlku) jsme si pouštěli několikrát, zdá se nám to neuvěřitelné a naprosto úžasné. Jako rodiče K. to vnímáme skutečně jako zázrak s hlubokým vnitřním šťastným prožitkem. Máme obrovskou, obrovskou radost. Moc Vám děkujeme, a děkujeme Vám za Vaši práci s K., která je díky Vašemu přístupu a celkovému postoji obohacující po všech stránkách...
... K. je má (nahrávky – pozn. Motýlku) možnost rozeslat dál, může se pochlubit a tím mu poroste i sebevědomí. ...Musím dodat, že do Motýlka dochází moc rád, a velice se tam těší. Je to vlastně jediné místo, kam se těší, a odkud se vrací v dobré náladě.
Pro jeho autismus ho nepotěší tak dovolená u moře, či cokoli jiného jako Motýlek. Uznání Vám patří, zdá se, že překonáváte i nepřekonatelné...
...Je to asi dva měsíce zpět, kdy mi K. poslal email, ve kterém napsal: „muzikoterapie hladový čekat“
...Moc děkuji. Je to úžasné, skutečně neuvěřitelné...
...Vaše trpělivost je úžasná – kéž by bylo v našem okolí takových lidí víc.
D.R. matka
- Právě jsem shlédla záznam asi půlhodinové „hodiny“ muzikoterapie naší pubertální dcery. Pocity jsou smíšené. Dojetí nad šikovností naší, většinou s nikým a u ničeho nespolupracující, dcery se mísí s pocitem zloby „proč jenom s Vladimírem????“. Ale je to spíše zloba zoufalá, neboť často bývá naše snaha přinutit naši dceru k jakékoliv činnosti zcela bez výsledku. A Vladimírovi stačí jen říci: „Martinko, pojď. Martinko, hraj.“ a Martinka jde a hraje..... Kdo je to vůbec Vladimír? Seznámila jsem se s ním před cca 7lety. Absolvovala jsem tehdy jakýsi kurz muzikoterapie (jsem majitelkou téměř 100% hluchu) s představou, že najdu další cestičku, metodu, způsob, jak pomoci naší dceři s diagnosou mentální retardace v kombinaci s poruchou komunikace. Již tehdy pracoval v Komunitním centru Motýlek (www.motylek.org) . Musím podotknout, že je to člověk nesmírně sympatický, šířící kolem sebe úžasné charisma. Stali jsme se klienty Motýlku a Martinka začala docházet na různé druhy terapií, mimo jiné také k Vladimírovi na muzikoterapii. Nedokážu posledních 5let shrnout do jedné věty. Jsou to jen takové střípky. Vladimír přichází do herny, aby si vyzvednul Martinku a ta „držující, věčně se všemi a se vším bojující příšera“ se mávnutím kouzelného proutku mění v usměvavé kouzelné stvoření a odchází bez ohlednutí s ním. Na letním pobytu se vyskytly chvíle, kdy to bylo s Martinkou opravdu náročné. Stačilo, aby k ní Vladimír promluvil pár slov a bylo vše zase v pořádku. Bylo období, kdy měl Vladimír pocit, že neodvádí 100% práci. Stávalo se, že místo hraní a muzicírování spolu danou hodinu „prodebatovali“. Martinka se mu svěřovala s různými trápeními a chtěla znát jeho názor na daný problém. A Vladimír měl pocit, že to není ta pravá plnohodnotná PRÁCE. Ale neuvědomoval si, že to je právě to, co od něj jako rodiče dítěte s komplikovaným mentálním postižením očekáváme – TERAPIE! Ta nejprofesionálnější, nejlepší, nejúčinnější s jakou jsem se za ta léta u tzv. odborníků setkala. V poslední době se Vladimírovi dokonce podařilo „donutit“ naši dceru, aby po dobu 30min intenzivně hrála na kytaru. Bez jediného slůvka odporu prostě dře! A dobrovolně!

Bez milionu doprovodných řečí, obličejů, gest atd. Proč vlastně tolik ód na „jednoho“ Vladimíra? Už jednou se mi stalo, že jsem nestihla poděkovat někomu, kdo nám s naší Martinkou moc pomohl. Byla to její učitelka Markétka v křesťanské mateřské školce Studánka na Kamýku. Troufnu si říci, že Martinku měla ráda téměř jako my rodiče a úměrně tomu jí věnovala kus sebe sama. Zemřela bohužel při autonehodě a já už jí nikdy nepovím to obyčejné a přesto všeříkající DĚKUJI! Takže tohle povídání má být jedno VELIKÉ DĚKUJI! Díky Vladimíre, že jsi s námi v každé chvíli – v těch lepších, ale i v těch hodně náročných! Díky, že akceptuješ naši dceru s jejími klady i zápory – a i u Tebe si troufnu říci, že ji máš moc ráda! V rámci našeho životního kalupu Ti asi dostatečně nedáváme najevo, jak moc si Tvé práce a Tvého nasazení vážíme, ale věř, že jsme vděční za vše, co pro nás děláš. TAKŽE JEŠTĚ JEDNOU, VLADIMÍRE, DĚKUJEME! Autorka: BJ

Sociálně aktivizační služba (SAS)

- „Chtěla bych vám poděkovat za vaši úžasnou, lidskou a namáhavou práci. V okamžiku, kdy se člověku hroutí život, je už jen pouhá přítomnost nebo zájem druhého to nejvíc, co pomůže... Máte nesmírně důležité poslání nejen práci. A paní Pechačová je super ženská :-). Všem vám moc děkuji za podporu.“
- „Na Komunitní centrum Motýlek jsem narazila i díky zrakové terapeutce mého syna. Nyní mu bude 3,5 roku a narodil se s vrozenou oboustrannou kataraktou.
První věc, která se mi v Motýlku líbila je, jak pracovníci dětem a těm jejich malým dušičkám rozumí. Umí se do nich doslova vžít a uvědomují si, jak je potřeba s nimi komunikovat, co potřebují a jak má vypadat správná výchova. Díky péči, která se Davídkovi dostává, a za kterou jsem velmi vděčná, je Davídek během 2 měsíců ve školičce mnohem zručnější a program sociálně-aktivizační služby mu skutečně prospívá. Já sama bych si bohužel nevšimla důležitých věcí, které nejsou až tak běžně vidět, ale jsou pro něj a jeho vývoj důležité.

Také jsem se dozvěděla, jak mám Davídkovi pomoci pracovat s rukama a učím se trpělivosti, se kterou mám problém. Jednoduše, sama se učím s Davídkem lépe pracovat, jak ho mám naučit něco nového a být mu tak více oporou.

Velmi si cením i toho, že mi paní Čermáková (sociální pracovníce) kolikrát ještě osobně zavolá a vysvětlí, proč Davídek dělá to a to, co je potřeba udělat pro zlepšení, jak se k tomu postavit apod. **Já ani nevím, jak vyjádřit slovy, co pro mě znamená taková podpora a jak jsem vděčná, že jsem měla to štěstí narazit na Komunitní centrum Motýlek. Nejen, že jsou všichni odborníci, zároveň jsou příjemní, ochotní a prostředí školky je dalším bonusem a zaslouží si ocenění. Takže za mě ... jedinečné sdružení, které se může pyšnit nejen kolektivem, ale hlavně kvalitou služeb.“**

- „Jsem moc ráda, že moje dcerka měla možnost navštěvovat Školičku. Každé ráno se do ní moc těšila a naučila se zde hodně nového. Ráda si hrála s ostatními dětmi, a tak už vím, že se jí podaří dobře se zapojit do kolektivu v mateřské školce.“
- „Pracovnice KC Motýlek mi také byla velkou oporou, když jsme s manželem řešili nové bydlení, protože nám končil pobyt v azylovém domě. Díky tomu, že jsme v KC Motýlek mohli čerpat potravinovou pomoc, podařilo se nám našetřit na nájemné.“
- „Moji dva synové do KC Motýlek docházeli na pomoc se školní přípravou. Oběma se díky tomu zlepšil prospěch ve škole, za což jsem velice ráda. Pracovnice v KC byla vždy vstřícná a ochotná. Této organizace si velmi vážím a spolupráci s ní jsem doporučila i své kamarádce.“
- Velké poděkování patří sociální pracovníci, která nám věnovala spoustu času. Výsledek přinesl dceři velké zlepšení ve škole. Má rodina díky spolupráci s KC Motýlek lépe funguje.“

Nízkoprahový klub Pacific

- „Cítím se tady přijímána, pracovníci mě do ničeho nenutí a vždycky se mi věnují a poslouchají, co říkám.“
- „Díky Pacificu jsem měla dětství.“
- „Nikdo mě tady nesoudí a berou mě takovou, jaká jsem.“
- „Díky zážitkům z mimoklubovek si pak ve škole nemusím před ostatními vymýšlet, co jsem zažil hezkýho.“
- „Chci Vám poděkovat, že se i o prázdninách věnujete dětem, Vaše programy jsou skvělé, poučné a zábavné. Můj syn k Vám rád chodí.“ maminka klienta
- „Pacific je místo, kde není nuda a když mám problémy, tak mi tady pomůžou. Moc díky všem pracovníkům.“ klient Pacificu
- „Je to super klub, kde se dá seznámit se spoustou nových lidiček. Můžu zde kdykoliv pořešit svoje problémy a můžu si být stoprocentně jistá, že ty problémy nikam dál neprosáknou. Jste super, díky, že jste!“ klient Pacificu

- „Pacák je místo skvělého pokecu s pracovníky, vždy dobré nálady a přátel!“ klient Pacificu
- „Děkuji, že se o kluky staráte. Velice si vážím Vaší práce. Víím, že to není jednoduchý. Velmi děkuji!“ maminka klientů

Reakce studentů, spolupracovníků, dobrovolníků

- "Vždy jsem obdivoval rodiče, co provádí životem znevýhodněné děti. Moc dobře si uvědomuji, že to je vyčerpávající a velice omezující a že každý občas potřebujeme "dobýt si baterky". Proto pro skloubení s mými ostatními aktivitami mi nejvíce vyhovují občasné hrací soboty s v Motýlku, kdy rodiče své děti přivedou, my si s nimi hrajeme, rodiče si odpočinou a po pár hodinách je unavené zase zpět vyzvedávají.
Formou dobrovolničení dávám svůj čas a energii mladým lidem, kteří v životě neměli tolik štěstí. Mám možnost druhým přinášet úsměv, kde k němu není moc důvodů, přinášet jim pocit štěstí, pocit důležitosti a že na každém záležití. A co z toho mám já? Velice rychle jsem zjistil, že tady to nezištné dávání druhým mi dává i něco nazpět. Je to nádherný pocit. Pociť spojení, bezpodmínečné lásky, sdílení a jelikož to je v souladu s mými hodnotami, tak i pocit naplnění.
Líbí se mi, že štěrnost může mít spoustu podob. Může to být kolemdoucímu, může to být úsměvem, může to být kamarádovi, může to být uznáním, může to být bezdomovci, může to být popovídáním, může to být parnerovi, může to být objetím, může to být babičce, může to být posekáním dříví, může to být pomoc dětem, může to být časem stráveným v Motýlku." Tom
- "Mám dlouhodobé zkušenosti v oblasti práce s dětmi. Většinou z ozdravných přímořských pobytů pro alergické děti. Avšak spolupráce s Motýlkem je úplně o něčem jiném. **Tady člověk vnitřně cítí, že mladí lidé docházející do centra Motýlku Vás potřebují. Potřebují k tomu, aby prohlubovali svoji zručnost a poznávali nové zkušenosti v různých aktivitách, které v nemalé míře zúročí ve svém budoucím běžném životě.**
Ráda tuto dobrovolnickou činnost dělám, je pro mě velkým přínosem, dobrým pocitem a novým poznáním, jak pracovat s dětmi, které mají nějaký handicap. Jsem zaměstnaná, pracuji v kanceláři u počítače, takže práce s dětmi je úplně o něčem jiném. Mám radost, když jsou u klientů vidět pokroky a jsou spokojeni.
V neposlední řadě chci vyjádřit poklonu k profesionálnímu a lidskému přístupu celému kolektivu a pozitivní atmosféru v centru Motýlku." Simona
- „Důvod, proč jsem začala chodit do Motýlku, může být trochu úsměvný. Nad situací některých rodin, a především dětí v těchto rodinách, mě přinutila zamyslet se Výměna manželek.
Pomáhat ostatním mě vždy naplňovalo, a proto jsem byla opravdu šťastná, když jsem narazila na Motýlek. Samotné prostředí, ve kterém děti mohou být, je naprosto krásně zařízené. Za dobu, co do Motýlku docházím, jsem měla možnost potkat spoustu úžasných lidí – jak klientů, tak i zaměstnanců, kteří dávají do své práce vše.
Dobrovolničení v Motýlku mi přineslo spoustu – nové kamarády, vědomosti, jiný pohled na svět a také pocit, že dělám něco, co má smysl a co ostatním opravdu pomáhá.“
- „V Motýlku mne nejvíc inspiroval přístup pracovníků k dětem, dokáží navodit velmi příjemnou atmosféru. S dětmi jednájí s respektem, dávají jim prostor, aby o některých věcech mohly rozhodovat samy.“ L.P.
- **Má očekávání od praxe byla splněna nad mé požadavky. Obsah praxe obohatil mé zkušenosti a od pracovníků jsem získala odborné informace, které mi velmi pomohly při zpracování bakalářské práce.“ I.T.**

- **„Podpora pracovníků Motýlku byla naprosto skvělá. První praxe na které jsem se setkala s tak přátelským prostředím.“ K.P.**
- „Velmi mile mne překvapila otevřenost pracovníků. Jsem ráda, že jsem si mohla zkusit připravit a vést program pro děti.“ P.M.
- „Pomáhat dětem v Motýlku je pro mě konečně šance, jak dělat něco, co mě opravdu baví!“
- **„Motýlek mi dal po několika setkáních pocit, že někam patřím a mám se na co těšit a to není málo.“**
- „Byla jsem nadmíru spokojená a všichni pracovníci byli velice ochotní, hodně se mi věnovali.“
- „Myslím, že kvalita poskytovaných služeb je velice vysoká.“
- „Bylo to super, skvělí pracovníci i děti, byla jsem tu šťastná
- **„Motýlek je výborná organizace. Přijde mi úžasná tím, jak je různorodá a pomáhá celé škále lidí. Pracovníci jsou milí, ochotní, nesetkala jsem se s ničím jiným než s usměvavými lidmi a přívětivým chováním.“ Veronika Vondrová**
- „V Motýlku vypomáhám při dopolední školičce, kde jsou integrovány děti s handicapem. Sama mám tři děti a s dobrovolnictvím jsem začala v době, kdy měl nejstarší syn obtížnější pubertu, ale díky Motýlku mám dnes jinak srovnané životní priority, zdravé děti beru jako dar a ty s handicapem mě nabíjejí energií a ukazují svět v jiném a lepším světle.“ Radka Pavlíková
- „Mám dobrý pocit z práce i z kontaktů s klienty. V Pacificu je to moc fajn, klienti berou preventivní programy vážně, což mě moc těší.“ lektorka preventivních programů Jarmila Honsová